

مرگ و ستم!

قهوه‌چی امشب مجلس،
رونق و شور دگردادست،
و انبوه‌کسان - پیرو جوان
در انتظار گفته نقال
گردان گرد صحن دکه
جسم خود رها کرده،
وبر روی زمین زانوی غم
در بر گرفته،
چشمها با حرص شوق آلود
بر درد و خته،
تا کی سکوت صحنه،
با آوای خوش آهندگی پیو قصه‌گوی هرشبی
در هم شکسته می‌شود.
و امشب نقل‌گوی داستانهای کیانی
از کجا آغاز بنماید،
و حدیث مردی و مردانگی را
تا کچار آند.
از آذان صبح تا یک لحظه پیش از این،
همه اطرافیان قهوه‌چی،
سر گرم این بودند،
تا با جامه‌های قیر گون،
مجلس بیار ایند.
و هرسو بیرق مشکی،
بغرق طاقها کوبند.

و، ستونها را سیه پوشند.

زیر اقصه گوی پیر
امشب قصد آن دارد که

رستم،

قهرمان نامی ایران پرستی را
بخاک و خون بغلطاند

و در مرگش،

ز چشم جمله افرادی که
در مجلس نشسته

گرم صرف چای و قلیانند
اشک غم روان سازد

و این رستم که امشب

گوشه این د که میمیرد
نشان مجد ایران است

نشانی از زمانی پیش

از آن دوره های دور

پس زید، که

مرد پیر بر مجلس
لباس سوگ پوشاند

رضا شاپوریان

شیراز : ۲۴ اردیبهشت ۶۹

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی